

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani 13. maja. 1885.

Obség: Razglas kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih juncev muriškega rodú v Postojni na Notranjskem. — Kako naj pri nas povekšamo pridelek krme na polji. — Čviček. (Dalje.) — Zahvala štajarskega „Slovenskega društva“ drugim slovenskim poslancem. — Volilno gibanje. — Zamet v stepah. (Dalje.) — Naši dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.**Razglas**

kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih juncev muriškega rodú v Postojni na Notranjskem.

C. kr. kmetijska družba kranjska bode 23. dne maja t. l. dopoldne ob 9. uri v Postojni na Notranjskem 4 do 5 plemenskih juncev sivega muriškega plemena kranjskim živinorejcem prodajala.

Ti junci se bodo postavili na prodaj za polovico tiste cene, za katero jih družba kmetijska kupi, in se prodajo tistemu, kdor največ za-nj dá proti temu, da ga 1) koj plača in 2) se s pismom zaveže, ga najmanj dve leti za pleme obdržati; zato se k tej dražbi pripuščajo samo kranjski živinorejci.

Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske
v Ljubljani 10. maja 1885.

Baron Wurzbach,
predsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

Kako naj pri nas povekšamo pridelek krme na polji.

Spisal V. Rohrmann, pristav deželne kranjske vinarske in sadjarske šole na Slapu.

Krmske rastline, katere pri nas pridelujemo, nam še večinoma ne dajo zaželjenega vžitka, to je tacga pridelka, kakoršen se istim navadno pripisuje. Istinito je! Dasiravno so naša tla in podnebje kaj ugodna za pridelovanje raznih krmskih rastlin, sosebnó detelj, vendar doseže kmetovalec le redkokje pridelek, kakoršen bi se moral v takih razmerah zahtevati. Da nam pa ne dajo krmske rastline na polji še pravih, izdatnih pridelkov, to izvira še večinoma iz naše malo — da nebrižnosti za bolj umno pridelovanje istih na polji. Pri nas na Kranjskem pridelujemo poglavitno dve krmski rastlini na polji in sicer štajarsko in nemško deteljo ali lucerno. Oziraje se na ti vrsti detelj sta-

vimo si vprašanje: Zamoremo li res od teh dveh rastlin zahtevati večje pridelke, kakoršne nam dajejo sedaj in kako se dá lo isti povekšati?

Kolikor sem imel sam — gotovo tudi drugi — priložnosti ogledati si naša deteljišča, se ista večinoma zanemarjajo. Mesto da bi deteljo v rašči z raznimi sredstvi umno podpirali in s tem dosegli povekšane pridelke, se za takošno oskrbovanje deteljišč niti ne zmenimo in nam sploh kaj družega ni mar kakor trenutek, kedaj se bode detelja pokosila. Takemu početju nasledki gotovo ne izostajajo, kajti polagoma zrinjava detelja, osobito večletna; na njeno mesto vriva se pa plevelna trava, kar škoduje jakosti in množini pridelka. Prva skrb nam mora biti toraj, če hočemo dosedanje pridelke detelje povekšati, da deteljišča umno oskrbujemo. Neobhodna potreba je, da mi deteljišča v spomladi vsacega leta krepko prevlačimo z oestro brano. Kakor omenjeno in kar je na splošno znano, se kaj rada med deteljo vrine trava in ta osobito v krajih, kateri so travorodni (travnati), to je, v krajih, kateri so po legi in podnebju ugodni za rast trave. Če mi te večinoma plitvokoreničene plevelne trave iz deteljišč v spomladi z oestro brano ne odstranimo, se leto za letom širi in spremeni deteljišče v pravo travišče, kar sosebnó pri večletni lucerni opazujemo. V spomladi prvega leta po setvi se detelja, ako je še mala, nežna, toraj še plitvokoreničena rastlina, navadno ne prevlači z brano. Opazoval sem pa uže, da so jo umni in skrbni kmetovalci rajši z roko opleli in jo tako oprostili škodljivega sitneža — obilnega travnega plevela. In splačalo se jim je to delo! V drugem letu se pa na spomlad, kakor tudi vsako prihodnje leto, kar slednje velja osobito lucerni, katera ostane po več let na istem prostoru, kar je le moč dobro in krepko prevlači, ravno ko začenja rasti. Zemljo s tem površno zrahljamo, kar je za dovažanje zračne hrane v zemljo in slednje razpad v nove rastlinoredilne snovi neprecenljive važnosti; potrganje in ranjenje detelje z brano pa najmanjše ne škoduje, marveč ravno nasprotno kaj dobro vpliva. Detelja, kakor da bi bila s takim početjem razdražena, spodraste tem hitreje, to se pravi, da hitreje na novo požene, se krepkejši v stebli in bolj razrašča. Le-to pa je posledica večjim in izdatnim pridelkom. Imel sem pa uže tudi priložnost, prepričati se o veliki koristi prevlačenja deteljišč z brano po vsaki košnji pri skrbnih